

GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu
Galerie der bildenden Kunst in Eger
Podzim / Herbst 2018

Velký obraz. Divadelní opony v českých zemích v 19.–21. století / Das große Bild. Theatervorhänge in den Böhmischen Ländern im 19.–21. Jahrhundert

GAVU – Velká galerie / Grosse Galerie

4. 10.–30. 12. 2018

Kurátor / Kurator Milan Kreuzzieger

Vernisáž ve středu 3. října v 17.00.

31. října v 17.00 komentovaná prohlídka s kurátorem výstavy

Gustav Klimt, Návrh na oponu Městského divadla v Karlových Varech / Entwurf zu einem Vorhang des Stadttheaters Karlsbad, 1884/1885, Österreichische Galerie Belvedere, Vídeň / Wien, Leihgabe des Vereins der Freunde der Österreichischen Galerie Belvedere © Galerie Belvedere

Otakar Nejedlý, Dub v Lánech / Die Eiche in Lány, 1921

GAVU – Opus magnum

4. 10.–30. 12. 2018

Kurátor / Kurator Marcel Fišer

Vernisáž ve středu 3. října v 17.00.

24. října v 17.00 přednáška M. Zachaře „Otakar Nejedlý“

Nejedlý Otakar, Dub v Lánech / Die Eiche in Lány, olej, plátno / Öl, Lnw., 90 x 61,5 cm, GAVU Cheb

Na dosah 3. Současné umění z Lince / Greifbar nah 3. Zeitgenössische Kunst aus Linz

GAVU – Malá galerie / Kleine Galerie

6. 9.–25. 11. 2018

Kurátor / Kurator Marcel Fišer

Georg Pinteritsch, Haoot (Haootia), 2016, olej na plátně / Öl auf Leinwand, 175 x 195 cm

Volné seskupení 12:15 ve sbírce GAVU Cheb / Lose Gruppierung 12:15 in den Sammlungen der Galerie

GAVU – Výstava z deponitáře / Ausstellung aus dem Depot

21. 6.–4. 11. 2018

Kurátor / Kurator Marcel Fišer

Michael Rittstein, Levitace našikmo / Die schräge Levitation, 1982, olej na sololitu / Öl auf Lnw., 122 x 160 cm.

Osobní výběr VII. / Persönliche Auswahl VII. – Ivo Hucl – básník / Dichter

GAVU – Výstava z deponitáře / Ausstellung aus dem Depot

7. 11. 2018–3. 3. 2019

Malované divadelní opony jsou specifickým obrazovým formátem na pomezí výtvarného umění a divadla. Svůj největší rozvoj zvláště ve střední Evropě zažívaly v 19. a částečně i ve 20. století s rozmachem divadla jako veřejné instituce. Opona je předěl, rozhraní umožňující pohled do jiných světů. Navozuje očekávání budoucího děje, který diváka a posluchače vtáhne mimo čas a prostor každodenního života. Je úzce spojena s interiérem divadla, pro který je určena, a zároveň je prostředníkem mezi hledištěm a jevištěm. Opona může být také programem, uměleckou vizí, která kulturnímu nebo národnímu společenství či lokální komunitě ukáže ideál nebo hodnoty, k nimž se má vztahovat.

Výstava *Velký obraz* představí známé i nově objevené opony od 19. století až po současnost, především formou soutěžních návrhů a náčrtů. Její součástí budou například soutěžní návrhy pro Národní divadlo v Praze (mj. i ten vítězný Vojtěcha Hynaise), opony pro ochotnická divadla z rukou významných výtvarníků (např. dvě skutečné opony Antonína Procházky), nebo návrhy pro jednotlivá představení jako součást celkové scénografické koncepce. Z vídeňské Galerie Belvedere se podařilo zapůjčit návrh opony Gustava Klimta pro Městské divadlo v Karlových Varech (1884–1885).

Gemalte Theatervorhänge sind ein spezifisches Bildformat im Grenzbereich von bildender Kunst und Theater. Ihre größte Entfaltung besonders in Mitteleuropa erlebten sie im 19. und teilweise auch im 20. Jahrhundert mit der Blüte des Theaters als öffentliche Institution. Der Vorhang ist eine Scheidewand, eine Grenzlinie, die den Blick in andere Welten ermöglicht. Er ruft das Warten auf ein zukünftiges Geschehen hervor, das den Zuschauer und Zuhörer aus Zeit und Raum des alltäglichen Lebens hinauszieht. Er ist eng mit dem Interieur des Theaters verbunden, für das er bestimmt ist, und ist zugleich ein Vermittler zwischen Zuschauerraum und Bühne. Der Vorhang kann auch ein Programm sein, eine künstlerische Vision, die der kulturellen oder nationalen Gemeinschaft oder der lokalen Community ein Ideal oder Werte aufzeigt, auf die sie Bezug nehmen soll.

Die Ausstellung *Das große Bild* präsentiert altbekannte und auch neu entdeckte Vorhänge vom 19. Jahrhundert bis zur Gegenwart, vorwiegend in der Form von Entwürfen und Skizzen für Wettbewerbe. Dazu gehören beispielsweise die Wettbewerbsentwürfe für das Nationaltheater in Prag oder Vorhänge für dörfliche Amateurtheater aus der Hand bedeutender bildender Künstler. Und aus der Wiener Galerie Belvedere konnte der Entwurf eines Vorhangs von Gustav Klimt für das Städtische Theater in Karlsbad (1884–1885) entliehen werden.

Ve sbírkách GAVU Cheb se nachází obraz *Dub v Lánech* z roku 1921, jehož autorem je významný český krajinář a profesor pražské Akademie Otakar Nejedlý (1883–1957). Zachytil na něm mimořádný strom, tzv. Dohodový dub, v oboře zámku v Lánech. Traduje se totiž, že pod ním byla podepsána jedna část tzv. Malé dohody, smlouvy o spolupráci mezi Československem, Rumunskem a Jugoslávií. Zatím se k této události nepodařilo dohledat žádné doklady, existuje však například fotografie prezidenta Masaryka se skupinou pátečníků před tímto stromem, kde je zachycen přesně ze stejného úhlu jako na Nejedlého obraze. Jako posvátný dub se také objevuje ve slavném filmu *Marketa Lazarová* v milostné scéně Alexandry a Kristiána. Od doby vzniku obrazu sice přišel o korunu a zbylo z něj pouze torzo kmene, stále je však živý. Obraz je součástí celé skupiny Nejedlého prací z lánské obory z roku 1921, čítající nejméně pět prací, o níž dosud nebyla v literatuře žádná zmínka. Podle charakteru zeleně zde maloval na podzim, tedy těsně poté, co zámek získal československý stát pro letní sídlo prezidenta.

In den Sammlungen der Galerie der Bildenden Kunst in Eger (GAVU Cheb) befindet sich ein Gemälde *Die Eiche in Lány* aus dem Jahr 1921, dessen Autor der bedeutende tschechische Landschaftsmaler und Professor an der Prager Akademie der Künste Otakar Nejedlý (1883–1957) ist. Auf ihm ist ein außergewöhnlicher Baum im Wildpark des Präsidentenschlosses in Lány festgehalten. Es wird nämlich überliefert, dass unter diesem Baum einer der Teilverträge der sog. Kleinen Entente unterschrieben wurde, eines Vertragswerks der Zwischenkriegszeit zur Zusammenarbeit zwischen der Tschechoslowakei, Rumänien und Jugoslawien, doch konnten bisher zu diesem Ereignis keinerlei Quellen gefunden werden. Es existiert jedoch beispielsweise eine Fotografie von Präsident Masaryk mit einer Gruppe ihm nahestehender Intellektueller unter diesem Baum, wo dieser genau unter dem gleichen Blickwinkel festgehalten ist wie auf Nejedlýs Gemälde. Als geheiligte Eiche taucht er auch in dem berühmten Film *Marketa Lazarová* in der Liebeszene von Alexandra und Kristián auf. Seit der Entstehung des Gemäldes hat der Baum zwar seine Krone verloren und ist von ihm nur ein Torso des Stammes geblieben, er lebt aber noch.

Třetí ročník výstavního projektu *Na dosah*, který vždy probíhá v Galerii výtvarného umění v Chebu a v Galerii města Plzně, představuje tvorbu šesti umělců reprezentujících současnou výtvarnou scénu Lince, hlavního města spolkové země Horní Rakousko. Cílem projektu je postupně zmapovat aktuální umění v menších centrech v blízkosti českých hranic – předchozí výstavy byly věnovány Drážďanům a Norimberku, jako další se nabízí Lipsko, Vratislav či Katovice. Všechna zmíněná města spojuje fakt, že se zde nacházejí významné umělecké školy, které jsou živnou půdou zdejších výtvarných scén. Také šest účastníků naší výstavy Hubert Ebenberger, Reinhard Gupfinger, Inga Hehn, Thomas Kluckner, Georg Pinteritsch a Veronika Sengstbratl studovalo na linecké Univerzitě umění (Kunstudium).

Der dritte Jahrgang des Ausstellungsprojektes, das immer in der Galerie der bildenden Kunst in Eger und in der Galerie der Stadt Pilsen stattfindet, stellt das Schaffen von sechs Künstlern vor, die die heutige Kunstszene von Linz, der Hauptstadt des Bundeslandes Oberösterreich, repräsentieren. Ziel des Projektes ist es, die aktuelle Kunst in den kleineren Kunstzentren in der Nähe der tschechischen Grenze vorzustellen – die vorangegangenen Ausstellungen waren Dresden und Nürnberg gewidmet, des Weiteren bieten sich Leipzig, Wrocław / Breslau oder Katovice / Kattowitz an. Alle diese Städte haben gemeinsam, dass sich dort bedeutende Kunstschulen befinden, die den Nährboden für die dortigen Kunstszene bilden. Auch die sechs Teilnehmer unserer Ausstellung Hubert Ebenberger, Reinhard Gupfinger, Inga Hehn, Thomas Kluckner, Georg Pinteritsch, Veronika Sengstbratl haben an der Linzer Kunstuniversität studiert.

Skupina, jejíž celé jméno zní „Volné seskupení 12.15. Pozdě, ale přece“, sdružila v roce 1987 umělce, kteří vstoupili na výtvarnou scénu na konci šedesátých a v první půli sedmdesátých let. Klíčová léta, která jsou pro každého umělce nejdůležitější, tak prožili v nejhrošším období normalizace. I proto patřili k první generaci, která začala bojovat o svobodnou prezentaci své umělecké tvorby a pořádat výstavy v neoficiálních výstavních prostorech. Pět z nich – Jiří Načeradský, Ivan Ouhel, Michael Rittstein, Petr Pavlík a Tomáš Švéda – je zastoupeno i ve sbírkách GAVU Cheb.

Jak výstava dokládá, většina členů skupiny pěstovala v 70. a 80. letech nejrůznější formy expresivní a groteskní figurace (Načeradský, Pavlík, Rittstein). Zčásti to platí i pro Ivana Ouhela, ve skupině jediného krajináře, který se figurace dotkl jen letmo ve svých prostorových objektech. Jakési prehistorické krajiny, zaplněné podivnými konstrukcemi, se objevují i v tvorbě Petra Pavlíka.

Die Gruppe, deren vollständiger Name „Lose Gruppierung 12.15. Spät, aber doch“ lautet, vereinigte im Jahr 1987 Künstler, die die Kunstszene zum Ende der sechziger und in der ersten Hälfte der siebziger Jahre betreten hatten und so die schwere Zeit der sogenannten „Normalisierung“ nach dem Jahr 1968 in Gänze erlebten. Fünf von ihnen – Jiří Načeradský, Ivan Ouhel, Michael Rittstein, Petr Pavlík und Tomáš Švéda – sind auch in den Sammlungen der Galerie der bildenden Kunst in Eger (GAVU Cheb) vertreten.

V cyklu výstav z deponitáře galerie dává čas od času prostor zajímavým lidem, aby vytvořili svou vlastní výstavu z galerijních sbírek. Tentokrát vybíral básník, kurátor, kulturní aktivista, ale též zakladatel známé Bezejmenné čajovny ve Štáhlavcích Ivo Hucl (1961).

Im Zyklus „Ausstellungen aus dem Depot“ stellt diesmal Ivo Hucl (*1961) seine Auswahl vor, ein Dichter, aber auch Kurator, Kulturaktivist und Gründer der bekannten Namenlosen Teestube (Bezejmenná čajovna) in Štáhlavice.

Tvary, barvy, pohodlí: Nábytek Jitona / Formen, Farben, Behaglichkeit: Die Möbel der Marke Jitona

Retromuseum – Výstavní sál / Ausstellungssaal
18. 10. 2018–31. 3. 2019
Kurátor / Kurator Ladislav Zikmund-Lender
Vernisáž 17. října v 17.00

Hubert Nepožitek, Bohumil Landsmann, Konferenční stůlek typu 1806, závod Lišov, první polovina 60. let, foto Nanovo

Srpen 1968 v Chebu, Dokumenty ze sbírky Miloslava Brože a fotografie Waltera Ticheho / Das Jahr 1968 in Eger. Dokumente aus der Sammlung von Miloslav Brož und Fotografien von Walter Tichy

Retromuseum – Nad schody / Über der Treppe
23. 8. 2018–13. 1. 2019

Walter Tichy, Cheb, 1968

Tereza Řičanová, Obrazy světa

Museum Café
4. 10. 2018–30. 3. 2019
Kurátor Veronika Lochmanová

13. adventní pohádkové čtení

Soboty 1., 8., 15. a 22. prosince, vždy v 15.30 h

Labyrint světa a ráj mého srdce

GAVU – Malá galerie
29. 11. – 31. 12. 2018
Vernisáž spojená se slavnostním vyhlášením výsledků
28. listopadu v 17.00

Od svého začátku Retromuseum systematicky prezentuje podniky socialistické éry, jejichž výrobky představují důležitý příspěvek k designu této epochy. Po Botaně Skuteč, respektive její značce Botas, Plastimatu Liberec a Elektro-Praze Hlinsko, výrobci elektrospotřebičů ETA, je to nyní výstava věnovaná národnímu podniku Jitona Soběslav. Širokou škálu jeho produkce reprezentuje výběr nábytku z let 1951–1989. V době své největší slávy měl 27 provozů a závodů po celých jižních a západních Čechách a řadil se vedle podniků Interier Praha, UP Rousínov, UP Bučovice, TON Bystřice pod Hostýnem, Tatra Pravenec, Mier Topoľčany nebo Kovona Lysá nad Labem k předním československým výrobcům nábytku. Jitona byla jedinečná v tom, že se zabývala celým spektrem sortimentu, od obývacích a jídelních sestav, přes kuchyně až po dětské pokoje, ložnice a úložné systémy. Současně ale nerezignovala na tradiční materiál: masiv a dřevěnou dýhu. Kromě sériové produkce Jitona vyráběla také autorský nábytek do předních architektonických realizací: kolektivního domu v Litvínově, Sjezdového paláce, Paláce kultury, hotelu Praha, motelu Stop či velvyslanectví v Pekingu. Mezi nejrozšířenější a nejkoničtější obývací sestavy patřila řada U-300 a U-500, komplet Granát a Rubín, z kuchyní pak Asta a Nina. Na návrzích se podíleli hlavně závodní návrháři Bohumil Landsman a Hubert Nepožitek, mnoho oblíbených kusů ze 60. let také navrhl Jiří Šmídek. Jitona na vývoji nových tvarů spolupracovala s Ústavem bytové a oděvní kultury a pořádala i studentské soutěže na experimentální tvary a materiály. I v dobách normalizace obstála Jitona v celoevropské konkurenci nezávisle na železné oponě. Vyvázela nábytek do zemí RVHP, a stala se subdodavatelem švédské firmy IKEA. Výstava představí kompletní obývací pokoj Rubín v elegantní mahagonové dýze, ukázky z obývacího souboru U-300, příklady kuchyní, ale také autorský nábytek pro architekturu: Jacht klub na Máchově jezeře nebo vládní vilu v Sezimově Ústí.

Seit seinem Anfang stellt das Retromuseum systematisch Unternehmen der sozialistischen Ära vor, deren Erzeugnisse einen wichtigen Beitrag zum Design dieser Epoche darstellen. Das gilt auch für den Möbelhersteller Volkseigenes Unternehmen Jitona in Soběslav. Zu seinen Glanzzeiten hatte dieser 27 Werke und Betriebsstätten, verteilt über ganz Süd- und Westböhmen. Die Firma Jitona war einmalig insofern, als sie sich mit dem gesamten Spektrum des Sortiments befasste, von Wohn- und Esszimmerkombinationen über Küchen bis zu Kinderzimmern, Schlafzimmern und Lagersystemen. Gleichzeitig jedoch verwendete sie traditionelles Material: Massivholz und Fournier. Neben der Serienproduktion stellte sie auch künstlerisch anspruchsvolle Möbel für hervorragende architektonische Realisierungen her, wie für den Kulturpalast in Prag oder die tschechoslowakische Botschaft in Peking. Auch zu den Zeiten der Normalisierung hielt sie unabhängig vom Eisernen Vorhang ihre Position in der gesamteuropäischen Konkurrenz. Sie exportierte Möbel in die Länder des Comecon, wurde aber auch zu einem Lieferanten der schwedischen Firma IKEA.

Drobná výstava k 50. výročí okupace v srpnu 1968 představuje dokumenty ze sbírky Miloslava Brože a fotografie ze dnů po 21. srpnu Waltera Ticheho. V roce 1968 se situace v Chebu vyvíjela podobně jako v jiných městech. Už od prvních měsíců se takřka naráz uvolnila atmosféra v celé zemi. Do regionu jezdily besedovat známé osobnosti z Prahy, na setkáních s veřejnými činiteli se otvírala tabuizovaná témata, která sledoval i místní tisk. Vznikly zde organizace Klubu angažovaných nestraníků nebo Junáka. Tento vývoj razantně přerušil vstup okupačních vojsk. Přijela z území tehdejší NDR od Vojtanova. Hranice, kterou překročily kolem půlnoci, byla následně uzavřena. Do Chebu první tanky dorazily deset minut před jednou hodinou v noci. Podle vzpomínek zavládl s rozedněním ve městě zvláštní tichá atmosféra. Na tancích mlčky seděli vojáci s nabitými samopaly, kolem nich chodili lidé a vesměs také mlčeli. Po dvanácté hodině se tanky stáhly do okolí Chebu a ve městě zůstaly pouze ty umístěné u vojenských objektů. Z kulturního centra KASS začalo vysílání místního rozhlasu. Podobně jako jiná města byl i Cheb zaplaven množstvím protestních plakátů a hesel namalovaných na objektech, cyklostylovaných letáků a rezolucí. To vše se odráželo i na stránkách chebského tisku. Vedle okresního listu Hraníčář začal krátce předtím vycházet odborářský Roháček. Po 21. srpnu začaly tyto oficiální listy vycházet společně formou mimořádných vydání. Ještě radikálnější byl letákový Současník, „list skupiny kulturních pracovníků a mladé generace“, tiknutý cyklostylyem ukrytým v loutkovém divadle. Po několika heroických dnech protestu se však situace brzy vrátila do běžných kolejí a postupně přišlo vystřízlivění. Řada lidí neváhala a využila otevřených hranic k emigraci. Ještě v listopadu sice Dubček získal mimořádnou cenu města Chebu za rok 1968, od začátku roku 1969 se však už začíná ohlašovat nastupující normalizace, a to především důkladnými čistkami. Symbolickou tečkou za událostmi roku 1968 v Chebu může být sebeupálení zdejšího učeně Jana Běřeše 26. ledna 1969, tedy den po Palachově pohřbu, jehož se zúčastnil. Ale informace o tomto činu byly záměrně utulány a zkrusleny a dnes se o něm téměř nic neví.

Die zum 50. Jahrestag der russischen Okkupation im August 1968 veranstaltete Ausstellung zeigt eine Reihe vom Egerer Hobbyhistoriker gesammelter Zeitdokumente, die an die erregte Atmosphäre jener Zeit erinnern. Ergänzt werden sie durch authentische Fotografien von Walter Tichy.

Po čtyřech letech téměř na den přesně se do galerijní kavárny vrací jeden z kmenových ilustrátorů nakladatelství Baobab Tereza Řičanová (1974). Absolventka ateliéru ilustrace a grafiky VŠUP v Praze u prof. Jiřího Šalamouna tehdy roce 2014 chebské návštěvnici pozvala na palubu Noemovy archy, jejíž příběh doprovodila výpravnými celobarevnými ilustracemi a vydala ho jako velké obrazové album. Své skvěle vyprávěčské nadání autorka nyní rozvíjí i v další ze svých knih Obrazy světa, která je zatím jejím nejrozsáhlejším knižním projektem. Výsledkem její tříleté práce a také neovladatelné touhy po malbě je čtrnáct bohatých obrazů – map zobrazujících prazákladní témata a prostředí lidské existence, která člověk odpradáвна zabydloval svou fantazií i reálnými událostmi. Vesmír, les, město, hrady, ledové hory, moře... K obrazům je přiložen obsáhlý průvodce, v němž autorka detailně popisuje jednotlivé děje, postavy a výjevy. Člověk se tak díky nim noří do obrazů, jako by byl stržen vyprávěním dobrodružného příběhu.

Povídky, pověsti, báchorky, příběhy s dobrým koncem. Je jedno, jaké synonymum pro tato literární dílka s nadčasovými i nadnárodními měřítkem zvolíme a jak záhadní přitom budeme, zcela jistě postačí přečtení prvních pár řádků a každému záhy dojde, že řeč je o pohádkách. Ani letos o ně v galerii v čase adventu nebude nouze. V roli králů bohatých jako moře a spravedlivých jako sluneční světlo a princezen krásných jako den a mírných jako ovečka i tentokrát uvidíme herce Západočeského divadla v Chebu Radmilu Urbanovou a Jindřicha Skopce. Tradiční soutěž, strmeček, hudba i dárky nás ani tentokrát určitě neminou.

Ani letošní podzim neporušíme dlouholetou tradici vyhlašování výtvarné soutěže a pozveme Vás k dalšímu z uměleckých klání. Inspirací se nám pro tentokrát stala výstava ilustrací ke knize Obrazy světa malířky Terezy Řičanové v galerijní kavárně, jež nás prostřednictvím čtrnácti bohatých obrazů – map zavádí do prapůvodního prostředí lidské existence: do vesmíru, města, lesa, do hradů, na hory i k moři. I každý z nás svým životem píše historii, spleťtíou síť prožitků, vzpomínek i snů. Zaznamenejte ji obrazem a podělte se s námi byt jen o kousek mapy vašeho srdce. Soutěžní obory: veškeré dostupné výtvarné techniky
Termín vyhlášení soutěže: 1. 10. 2018
Uzávěrka soutěže: 12. 11. 2018
Vernisáž výstavy: 28. 11. 2018
Hodnocení: vítězné práce vybere odborná porota ve třech věkových kategoriích 7–9 let, 10–12 let, 13–15 let.

Stálé expozice / Dauerausstellungen

Gotika / Gothik

GAVU – 2. patro / 2. Stock

Moderní a současné umění / Moderne und zeitgenössische Kunst

GAVU – 1. patro / 1. Stock

Životní styl a design v ČSSR / Lifestyle und Design in der CSSR

Retromuseum – přízemí / Erdgeschoß

Galerie výtvarného umění v Chebu / Galerie der bildenden Kunst 1

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Retromuseum 2

pobočka Galerie výtvarného umění v Chebu
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 17, 350 02 Cheb
www.retromuseum.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý – neděle / Dienstag – Sonntag 10.00 – 17.00
Vstupné / Eintritt: 80 Kč; 50 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre); 10 Kč (žáci ZŠ, studenti SŠ při kolektivní návštěvě / Schüler bis 15 Jahre); zdarma / frei (děti do 6 let, ZTP, ICOM, RG, UHS / Kinder bis 6 Jahre, Behinderte mit Ausweis, ICOM).
Vstupné zahrnuje návštěvu všech stálých expozic a výstav jak v Galerii výtvarného umění, tak i v Retromuseu. / Der Eintritt fasst alle dauerhafte und temporäre Ausstellungen sowohl in der Galerie der bildenden Kunst, als auch im Retromuseum um.
Přednášky: 50 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma.

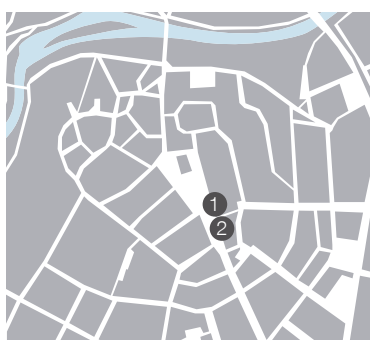
Středý v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v 17.00

3. října	Velký obraz. Divadelní opony v českých zemích v 19.–21. století	vernisáž
10. října	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
17. října	Tvary, barvy, pohodlí: Nábytek Jitona	vernisáž
24. října	Michael Zachař, Otakar Nejedlý	přednáška
31. října	Milan Kreuzziieger, Velký obraz	komentovaná prohlídka
7. listopadu	Marcel Fišer, James Whistler a jeho české ozvěny	přednáška
14. listopadu	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
21. listopadu	Věra Vostřelová, Praha versus region. Němečtí architekti v Čechách kolem roku 1900	přednáška
28. listopadu	Labyrint světa a ráj mého srdce	vernisáž
5. prosince	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
12. prosince	Petr Domanický, Architektura a urbanismus Plzně 1918–39	přednáška
19. prosince	Petr Domanický, Architektura a urbanismus Plzně 1918–39	přednáška

Adventní pohádkové čtení

sobota 1., 8., 15. a 22. prosince, vždy v 15.30 h

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR. Titulní strana / Titelseite: Antonín Procházka, Opona pro Moravské Prusy / Vorhang für Moravské Prusy, 1904, olej na plátně / Öl auf Lnw., 234 x 375 cm, Muzeum Vyškovska, Vyškov